

Méhes Károly

Augusztusi egy-mondatok

1 - Egy mondattal kezdődik ez az augusztus, ami arról szólna, hogy már nincs félelem bennem, mint valaha, ez már a nyárvég, és az mindennek a vége, mert talán, vélem, mint aki majdnem bölcs, nincs is vége semminek soha, legalábbis még nem, mert jön majd a szeptember, az október, de azokban is ott lakozik az augusztus, és minden egyéb, ami – szerény visszatekintés – az ősrobbanás óta történt, mondom, lehet, hogy vigasztaló hangon, de elég határozottan.

2 - Úgy volt, elmegyünk Esterházy temetésére, de fájdalom állt a derekamba, és nem lett belőle semmi, ezért aztán itthon hallgattam – helyette – egy kis Esterházyt a youtube-on, találomra, amit Kertésznek írt, és azzal kezdődik, hogy napok óta cefetül fáj a dereka, Élet és irodalom címmel.

3 - Most majdnem éjfél van már, és nem tudom pontosan felidézni, mivel telt az ébren töltött órák sora, noha, ha megerőltetem az eszem (de ész-e mindez?), végül is fel tudok sorolni eseményeket, de hogy ezekkel telt volna bármi is, nem vagyok képes hinni.

4 - Csöndes hőség ölén – égből kéklő lépcső – lép jön szép nő fény hó

5 - Minden közelítést a távolság tesz érezhetővé.

6 - Akárhányszor is, mindig van bennem egy kis várakozás Szabadkán, hogy az édes Dide jön szembe, szórakozottan, rám pislant, nem tudja hirtelen, hová tegyen, de biztonság kedvéért megemelinti a kalapját, és átsuhan az arcán egy tétova, csodálkozó félmosoly.

7 - A határon, a pillangós drótkerítések között, araszolva-várakozva a rekkenő hőségben, csak eszembe jut, hogy mindennek van határa.

8 - Az egy mondat az sosem egy mondat, hanem rengeteg mondat, amiből ki kell választani egyet.

9 - Ott álltunk egy üreg mellett, amiről azt mesélték, hogy oda temették el a nagy Szulejmán belső szerveit, tehát ennyi sok száz évvel később a föld tele kell legyen a DNS-ével, és majd jönnek a leszár-mazottak, vannak van 280-an, és összevetik ezt a turbékpusztai port az ő DNS-ükkel, és akkor már bizonyosság léssen, és mindenki örülni fog.

10 - Harminc éve volt az első Forma-1 Magyar Nagydíj, egy időcezúra, hisz azóta van „előtte” és „az-óta”.

11 - Befelhősödött, nem láthattuk a csillaghullást, hát tüzet raktunk, s néztük hogy a csillagszikrák mint röpködnek az ég felé.

12 - Mint aki halkán arra ébredt, hogy nem érti ezt az egészet, a napfény rácson át csíkozza fel a testét, máris várni kezd hát az estét.

13 - A régi szarból mikor válik régi kincs, jut eszembe a Naschmarkt kóceráját járva.

14 - Már majdnem fénylik az utca, még világít néhány tócsa.
látok egy nőt kócosan szemben – ez most a mise vasárnap reggel.

15 - Boldog asszonyanyám most hívott, hogy nagyon meleg van, de serényen főz, jövök-e ebédre, és vigye el a csuda, ha kész lesz, kimegy egy sörre és nézni fogja az embereket.

16 - Az ember irkál-firkál, s végül azt látja, hogy mindig ugyanazok a szavak ismétlődnek, csupa „nem”, „de”, „hogya”, „inkább”, „azért” – ez őrzítő, írta a drága Dide.

17 - Le lehet-e írni egy tegnapi mondatot ma úgy, hogy értelmét ugyan nem veszti el, de érvényét száz százalékgig?

18 - Azt hiszem, eltandorisodtam akkor, amikor azt jutott eszembe, hogy a csönd vége egyáltalán nem a nesz vagy a zaj, hanem a csöndtelenség.

19 - A fiam mesélte, hogy kiselőadást hallgatott arról, hogy én milyen derék, rendes, tehetséges ember vagyok, és – mintegy vérvonalilag – ezért bizonyosan ő is az.

20 - Az égen úszom hátom fekvé, pislogok lefelé, jé, de szép a nyár, és néha mögém lesek, mert egyre közelebb kerül a nagy bőja, a nap.

21 - Ahogy gurulok a nyári tájban, minden kilométernél arra gondolok, ez már ősz, így telik a sárga vagyis mélyül minden délután és este.

22 - Szinte naponta vágom el, ütöm be, szúrom meg valamelyik ujjamat, mintha így akarna valaki-valami inteni, hogy nyugi, csak semmi kapkodás, ülj veszteg, még csak ne is kalapáld a billentyűket, hiszen érzed, hogy fáj, nem fontos semmi, nézd az eget vagy bármit, amit szívesen nézel, vagy tudod mit, azt sem kell mindenáron, nézni, csak be szemed, aludj, és közben majd gyógyulnak sebeid.

23 - Hús harangozás a hasamban – álmodtam ezt a mondatot, és amikor kinyitottam a szememet, hét órát kongtak, kordult a hasam, és a hőmérő 16 fokot mutatott.

24 - Néhány felhő-nyak
körüli nap-ék
Jól elszórakoznak
fény és árnyék

25 - Hommage à Vasarely: egymásba kanyarodó zebrákon lépkedek, míg ágaskodó Renault-k várják, hogy átérjek arra az optikailag felettébb csalóka túlsó partra.

26 - Próbálok megfejteni magamban, milyen igényből fakad, hogy a gyerekeket elcipeljem oda, ahol én már jártam, él bennem mint hely, és úgy tegyek, mint aki átnyújt nekik valamit, ami valamiképp én magam vagyok.

27 - Most nem érdekel, hogy mennyire le van járva ez az egész erdélyezés (is).

28 - Úgy ülni nyakig a kolozsi fürdő sós vizében, hogy közben Spa-Francorchamps-ban megy a belga futam, ad valami dekadens pikantériát ennek az augusztus-végnek, ami csak részben szól a lemondásról, mert legalább annyi benne az önfegyelem és a rettenthetlenség.

29 - Egy sose látott rokon, aki iránt, amikor először megpillantom, azt érzem, szeretem, jelentsen ez bármit is.

30 - Ülök a teraszon és nézem, ahogy a völgykatlan fölött a hajnali köd megmérkőzik a felkelő nappal, és tudom, bármelyikük is nyer e nemes vetélkedésben, engem ez maradéktalanul boldoggá tesz.

31 - Nyár, nyáremlék, most lesz emléknár belőled, kicsit giccses, de igaz, na helló.